

● Ertan Özdemir

Kalmışım

Münzevi bir hayatın en bilinmez yerinde,
Karanlıklar içinde bir kenarda kalmışım.
Yeryüzünde arama, benim yerim derinde,
Huzurundan kovulmuş hep dışarda kalmışım.

Kemirse de beynimi tüm cevapsız sorular,
Kolay soru aramam, kolayın da zoru var.
Korkuyorum yüzüme, kapanacak kapılar,
İçim her gün daralır ah u zarda kalmışım.

Tut elimden sevgili, gel beraber olalım,
Hayatın dehlizinde birlikte kaybolalım,
Dönülmez bir meçhule birlikte yol alalım,
Kervan geçmez kuş uçmaz bir diyarda kalmışım.

Bu aşkın deryasında bir damlacık olan ben,
Şifa diye ballara zehirleri katan ben,
Aşılmaz kalelerin zindanında yatan ben,
Kilitlenmiş kapılar sanki surda kalmışım.

Bilinmez bilmeceyim, kolay ise çöz beni,
Satır satır okuyup ister isen yaz beni,
Sırların âleminde göz ucuyla süz beni,
Geçip gitti kaç bahar bense güzde kalmışım.

İhtimal dâhilinde sadece bir noktayım,
Ya varlar âleminde ya derin bir yoktayım,
Azda görme sakın sen, belki de ben çoktayım,
Yokluğunda her gece hep ayazda kalmışım.

